

”מקבת” מאת וויליאם שייקספיר

דמות: ליידי מקבת

מה זה?
נשאר כאן כתם
צא כתם רע! צא כבר אני אומרת אחת שתיים!
אם כך... זה הזמן לפעול!
כל כך חשוך בשאול
בושה אישי! בושה! גיבור כזה פוחד??
והרי למה לנו לפחד? פן ידעו זאת!
הרי איש לא יעז לתבוע מאתנו דין וחשבון!
אך מי היה מאמין שיש בו בזקן הזה
כל כך הרבה דם?
האיש מקדאף, אישה אהב
איפה היא עכשיו?
מה איתכן ידיים? לעולם לא תהיינה נקיות??
חדל מזה אישי! חדל מזה!
החלחלה הזאת מקלקלת הכל...
ריח דם כל הזמן.
כל בשמי ערב לא יצליחו לבשם יד קטנה זו
רחץ ידיים! לבש חלוק! אל תחוויר כל כך!
אני חוזרת ואמרת, בנקו- כבר נקבר.
הוא לא יצא מתוך קברו.
בוא למיטה. בוא למיטה, יש דפיקות בשער!
בוא, בוא, בוא הושט לי יד! את הנעשה, אין להשיב...
בוא למיטה, בוא למיטה,
בוא.